

den pågældende hændelse er indtruffet, med henblik på at afværge eller begrænse den nævnte skade.«

I 5. betænkning afgivet af udvalget til revision af søloven angående ansvar for olieskader, der er optrykt som bilag til det lovforslag, der ligger til grund for sølovens § 267, udtales det bl. a.:

»Det er som nævnt i bestemmelsen alene rimelige forholdsregler, der tages, *efter* at den pågældende hændelse er indtruffet, som ejeren af skibet er forpligtet til at dække udgifterne til.«

På grundlag af en bemærkning i en norsk betænkning (NOU 1973 : 46 Erstatningsansvar for skade ved oljesøl fra skib, side 18) antager rederiforeningen, at »hændelse« må forstås som en begivenhed, hvorved der sker et olieudslip.

Efter justitsministeriets opfattelse er rederiforeningens forståelse af udtrykket »hændelse« vanskelig at forene med konventionens artikel 1, pkt. 8, der definerer »hændelse« som

»enhver begivenhed, eller en række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager forureningsskade.«

Denne formulering må efter justitsministeriets mening føre til, at ikke blot en begivenhed, der øjeblikkelig medfører forurening, men også en begivenhed, som forårsager en *senere* forureningsskade, betegnes som en »hændelse«.

Efter justitsministeriets opfattelse tjener bestemmelsen i sølovens § 267 om, at »rimelige forholdsregler (skal være taget), *efter* at den pågældende hændelse er indtruffet« og den hertil svarende bestemmelse i konventionen (artikel 1, pkt. 7) alene til at præcisere, at det kun er udgifter til forebyggende foranstaltninger, der er truffet i anledning af en konkret faresituation, der kan pålægges et skibs ejer, hvorimod udgifter til det almindelige beredskab, f. eks. patruljering og vagttjeneste, ikke er omfattet af konventionens regler.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan blive tale om at anvende konventionens regler i tilfælde, hvor der alene har foreligget *fare* for olieforurening, kan efter justitsministeriets opfattelse derfor ikke besvares på grundlag af en fortolkning af udtrykket »hændelse«.

3. Konventionen definerer i artikel 1, pkt. 6, »forureningsskade« således:

»Tab eller skade forårsaget uden for det skib, som transporterer olie, ved forurening hidrørende fra udflydning eller udtømning af olie fra skibet, uanset hvor sådan udflydning eller udtømning måtte ske, og indbefatter udgifterne ved forebyggende forholdsregler samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende forholdsregler.«

Denne bestemmelse kunne efter sin ordlyd læses således, at det er en betingelse for, at der foreligger »forureningsskade« i konventionens forstand, at forurening faktisk har fundet sted. Er denne betingelse opfyldt, vil forureningsskaden herefter ikke alene omfatte den direkte skade, der følger af forurening, men den vil tillige indbefatte udgifterne ved forebyggende forholdsregler samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende forholdsregler.

Efter justitsministeriets mening er det imidlertid mere nærliggende at forstå bestemmelsen således, at der foreligger en »forureningsskade«, *enten* når en forurening faktisk har fundet sted, *eller* når der er indtrådt en hændelse, der kan forårsage forurening, og som derfor har medført, at der er iværksat forebyggende forholdsregler.

Justitsministeriet finder, at den sidstnævnte fortolkning tillige er bedst stemmende med konventionens intentioner. Den modsatte forståelse ville opfordre til, at foranstaltninger til bekæmpelse af en truende forurening først iværksættes, når en forurening faktisk er sket.

4. Efter konventionens artikel 3 er ejeren af et skib ansvarlig for enhver forureningsskade foranlediget af olie, der er udflydt eller udtømt fra skibet som følge af en hændelse.

Ansvarsreglen i konventionens artikel 3 kunne efter sin ordlyd forstås således, at konventionen kun finder anvendelse, hvor der faktisk har fundet olieudslip sted. Efter justitsministeriets opfattelse kan det imidlertid ikke antages, at det – i strid med konventionens intentioner – har været hensigten med reglen i artikel 3 at indskrænke konventionens anvendelsesområde i forhold til den forståelse af begrebet »forureningsskade« i artikel 1, pkt. 6, som er lagt til grund ovenfor, hvilket indebærer, at også udgifter til forbyggende foranstaltninger iværksat, når